

Ježiš chodil po Galilei; nechcel ísť do Judey, lebo Židia ho chceli zabiť.

Boli však blízko židovské sviatky Stánkov.

Ale keď jeho bratia odišli na sviatky, išiel aj on, no nie verejne, lež akoby potajomky.

Tu niektorí Jeruzalemčania hovorili: „Nie je to ten, čo ho chcú zabiť? Pozrite, hovorí verejne a nič mu nevravia. Vari sa už aj poprední muži presvedčili, že on je Mesiáš? Lenže o tomto vieme, odkiaľ je, ale keď príde Mesiáš, nik nebude vedieť, odkiaľ je.“

A Ježiš učil v chráme a zvolal: „Aj ma poznáte, aj odkiaľ som, viete. A neprišiel som sám od seba, ale pravdivý je ten, ktorý ma poslal a vy ho nepoznáte. Ja ho poznám, lebo som od neho a on ma poslal.“

Preto ho chceli chytiť, ale nik nepoložil naň ruky, lebo ešte neprišla jeho hodina.

Bratia a sestry!

Sviatky Stánkov trvali sedem dní, kde sa požehnávala voda a svetlo a vyznávala sa viera v jedného Boha. Všimnite si, že dnešný liturgický úryvok Jánovho evanjelia nie je uvedený v celku, ale zahŕňa vybrané verše. Úprava tak zdôrazňuje sviatky, teda vieru v jedného Boha uprostred svojho ľudu, kontroverzné Ježišovo učenie, nepriatie Ježiša ako Mesiáša a poukaz na tajomnú hodinu. A ešte jedno vysvetlenie: sv. Ján písal evanjelium pre obrátených Židov na kresťanov zväčša v Jeruzaleme, ktorí ale stále chodili do chrámu. Preto, keď Ján hovorí o “židoch” opisuje bolestné zážitky mladej kresťanskej komunity toho istého národa prvého storočia. Proste, rozhádaná rodina v jednom dome.

Uprostred sviatkov Ježiš prichádza do chrámu a učí. Lenže neúspešne. Ba, jeho učenie vyvoláva odpor. Ale pozor! Tentokrát nie medzi farizejmi, ale ľuďmi. Medzi bezmenným zástupom, ktorý prišiel na sviatky, aby tak vyznal pravú vieru. Tento zástup neprijíma Ježiša, lebo dobre vie, že pôvod Mesiáša musí byť neznámy. Hovoria: „*Lenže o tomto vieme odkiaľ je, ale keď príde Mesiáš, nik nebude vedieť odkiaľ je*“. Tým je povedané, že ľudia “vedia” odkiaľ Ježiš pochádza, tým pádom aj “vedia”, že nemôže byť Mesiáš. Zo zemepisu mali predsa jedničku! A počas sviatkov určeným na vyznanie vernosti jedinému Bohu, odmietajú aj Boha, aj jeho Syna. Keď im Mesiáš vytkne, že nepoznajú ani Boha, ani Jeho vyvolá tým jedovatú reakciu: ľud ho chce zabiť. Ach, ľud a davová psychóza! Keby sme si najprv dobre premysleli, čo chceme povedať, však!?

Akokoľvek, zabiť ho ešte nemôžu, lebo neprišla Jeho hodina. Spomínaná hodina je čas spásy, teda čas zavŕšenia vykúpenia ľudstva. Prvýkrát sa Pán zmienil o tejto hodine na svadbe v Káne: „*Čo mňa a teba do toho žena, ešte neprišla moja hodina*“ (Jn 2, 5). Ešte neprišiel čas, aby Pán ukázal svoju mesiášsku podstatu. Pripomienkou onej hodiny je pretkané celé Jánovo evanjelium, až vrcholí vetou: „*Otče, prišla tá hodina*“ (17,1), ktorú Mesiáš vyriekne vo Veľkňazskej modlitbe v Getsemany, pri Judášovej zrade (13, 30-33) a oná hodina bude zavŕšená v slovách na kríži: „*Je dokonané*“ (19, 30).

Dnes je sv. omša za + Katarína a Ondrej Lacko, Nižná Myšľa NM